

KALVÍN

2

PLÁNOVANIE

3

VIANOČNÁ KÁZEŇ

4

NARODENIE PÁNA

5

VIEME ČAKAŤ?

6

VIANOČNÁ KÁZEŇ

7

MUZIKÁL MOJŽIŠ

9

ČO MÁM ROBIŤ PANE?

Ján Šoltés

PLÁNOVANIE

**HOSPODIN, TY SI MÔJ BOH, ZVELEBUJEM ŤA, CHVÁLIM TVOJE MENO,
LEBO SI USKUTOČNIL OBDIVUHODNÉ VECI,
TVOJE ODVEKÉ PLÁNY SÚ VERNÉ A PRAVDIVÉ.**

(IZ 25,1)

Milé sestry, milí bratia, mám rád harmonogramy, grafy, plánovacie kalendáre a tabuľky. V tomto čase ku koncu roka si tieto pomôcky môžeme užiť dostatočne. Koniec roka je obdobím vyhodnocovania plánov uplynulého roka a prípravy harmonogramov, rozpočtov a rôznych iných plánov pre rok nastávajúci.

Firmy, ale i jednotlivci sa pozerajú späť na uplynulý rok, vyhodnocujú ako sa im podarilo svoje očakávania naplniť a výsledky a svoje skúsenosti potom uplatniť pri plánovaní roka budúceho. Snažia sa pritom spresniť a aktualizovať svoje dlhodobé plány a predvídať neočakávateľné situácie, ktoré sa môžu vyskytnúť.

I my by sme sa takto na konci roka mali obzrieť späť na rok uplynulý a spomenúť si na všetky dobré veci, ktoré sa nám udiali a ďakovať za ne Bohu, no uvedomiť si aj nešťastia a zlé veci, ktoré sa nám stali a i z nich sa poučiť v ďalších plánoch pre náš život.

Tak, ako sa firmy držia dlhodobej stratégie a plánu, aj my môžeme vyčítať zo stránok ten dlhodobý plán – Boží plán spasenia a v jeho svetle plánovať naše ďalšie roky a kroky v živote. Ako to, čo plánujeme, obstojí vo svetle Božieho plánu spásy? Sú naše plány a kroky v súlade s Jeho plánom? „Človek vo svojom srdci plánuje, odpoveď však prichádza od Hospodina.“ (Prísl 16,1).

Nech už sú naše plány akokoľvek smelé, pokiaľ sú v súlade s Jeho vôľou, potom sa môžeme spoliehať na to, čo vyznal Jób: „Spoznal som, že môžeš všetko, a že nijaký plán nie je pre teba neuskutočniteľný.“ (Job 42,2)

Milé sestry, milí bratia, prajem všetkým nám, aby sa splnili všetky naše plány a predsavzatia v novom roku 2025.

VIANOČNÁ KÁZEŇ

Miroslav Koval

ZJAVILA SA TOTIŽ BOŽIA MILOST' PRINÁŠAJÚCA SPÁSU VŠETKÝM ĽUDOM, KTORÁ NÁS VYCHOVÁVA, ABY SME SA ZRIEKLI BEZBOŽNOSTI A SVETSKÝCH ŽIADOSTÍ A ŽILI V TERAJŠOM VEKU ROZVÁŽNE, SPRAVODLIVO A NÁBOŽNE, A OČAKÁVALI BLAHOSLAVENÉ SPLNENIE NÁDEJE A PRÍCHOD SLÁVY VEĽKÉHO BOHA A NÁŠHO SPASITEĽA JEŽIŠA KRISTA.

(TIT 2,11-13)

LEKCIA: LK 2,1-20

Bratia a sestry, slovo zjavenie je biblické slovo a používa sa na vystihnúť nejakého náboženského zážitku. Inými slovami sa dá povedať, že je to videnie. V Biblii sa píše, že Boha, v ktorého veríme, nemôžeme vidieť. V Starom zákone na mnohých miestach čítame, že bolo prísne zakázané akokoľvek zobrazovať Boha. V celom Starom zákone máme iba jednu zvláštnu zmienku, a to, že Mojžiš videl Boží chrbát. Ani Mojžiš sa nemohol postaviť pred Božiu tvár, ale smel Ho iba s pokorou nasledovať. V Novom zákone je jasne napísané: „Boha nikto nikdy nevidel; jednorodný [Syn] Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten (Ho) známym učinil.“ (Jn 1, 18) Milosť Božia sa zjavila v Ježišovi. Kým zjavenie je náboženské slovo, s pojmom milosť sa nestretávame iba v Biblii. Milosť je to isté ako odpustenie. Milosť je protikladom trestu. Udeliť milosť neznamena prehládnuť to zlé, čo stalo, ale dať novú šancu. Ježiš prišiel, aby nám odpustil hriechy. Človek je od základu hriešny. Vidíme sami na sebe, že nech sa snažíme akokoľvek, predsa veľa krát urobíme to, čo nie je správne alebo dobré. Boh má moc odpustiť hriech. Ak nás ťažia hriechy, smieme v modlitbe prosiť Boha o odpustenie. Máme zaslúbené: „Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej nepravosti.“ (1Jn 1, 9)

Milosť Božia je spásanosná všetkým ľuďom. Smie ju prijať skutočne každý. Ak niekto hovorí o tom, kto bude spasený a kto nie, potom hovorí o tom, o čom nemá ani najmenšie tušenie. Písmo sväté nám oznamuje, že Bohom môže byť omilostený každý človek. Nikto nemá prednosť! Ján Krstiteľ na Ježišovu adresu povedal: „Ajhľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ (Jn 1, 29) Citoval som tento Jánov výrok hlavne kvôli tým dvom posledným slovám. Ježiš sa obetoval za hriech sveta. Inými slovami za hriešnosť každého človeka. Radostné posolstvo Vianoc spočíva v tom, že Ježiš prichádza a prichádza pre každého! Medzi ľuďmi sa človek môže cítiť odstrkovaný a neprijatý, ale v Božích očiach má každý človek rovnakú hodnotu.

Božia milosť, zjavená svetu skrze Ježiša Krista, je ponúkaná každému. Napriek tomu sa o ňu mnohí nezaujímajú alebo ju priamo odmietajú. Vzácná Božia milosť je ľudskou ľahostajnosťou znevažovaná. Božia vzácna milosť sa stáva lacnou aj vtedy, keď nie je prijímaná s ďakovaním a úprimnou ochotou nasledovať Božiu vôľu. Vďaka Bohu máme záchranu, ale to neznamena, že si môžeme žiť, ako chceme. Potom len poprosíme Boha o odpustenie a všetko je vybavené. To by bolo zľahčovanie Ježišovho spasiteľského diela. Je pravda, že svojimi skutkami nemôžeme k Božiemu dielu nič pridať, ale to neznamena, že nemusíme konať skutky viery. Pán Ježiš nás volá, aby sme, Ním vedení, žili podľa Jeho slova!

Dnes začíname sláviť sviatky, počas ktorých si pripomínáme, že sa narodil Ježiš Kristus. Vianoce patria medzi najvýznamnejšie kresťanské sviatky. Ježišov príchod na zem si pripomínáme každý rok. Bude tomu tak, až kým Kristus nepríde znova v celej svojej sláve. Podľa slov dnešného textu žijeme medzi dvoma zjaveniami. Prvé je zjavenie milosti, keď sa Ježiš narodil. Druhé zase zjavenie slávy, keď Ježiš príde znova. Toto medziobdobie sa má vyznačovať životom podľa Božej vôle. Ďalej sme počuli, že tá zjavená milosť Božia, ktorá je spásanosná každému, nás má vychovávať. Výchova je určitý proces. Je to napredovanie alebo usmerňovanie s konkrétnym cieľom. Tak ako dieťa je vychovávané rodičmi, veriaci sú usmerňovaní Božím slovom. Na tomto príklade si môžeme uvedomiť dve veci.

Prvou je Božia láska. Každý rodič, ktorý dbá o výchovu svojho dieťaťa, to robí preto, že mu na dieťati záleží. Keby nás Boh nemal rád, bolo by mu jedno, akým smerom sa uberáme a neusmerňoval by nás. Boh je láska a Jeho lásku k nám vidíme aj na tom, že nás vychováva. V Novom zákone je napísané: „lebo koho miluje Pán, toho prísne vychováva, a šľahá každého, koho prijíma za syna.“ (Žid 12, 6)

Po druhé, Boh nás vždy vedie k tomu, čo je dobré. Dieťa veľakrát nechápe, prečo niečo nemôže a tiež si niekedy neuvedomuje, čo je dobré. Keď rodič niečo zakáže alebo niečo nedovolí, robí to pre dobro dieťaťa, aby dieťa ochránil. Božie slovo nechce obmedzovať našu slobodu a pripraviť nás o niečo, čo je pre nás dobré. Božie slovo nám niečo zakazuje alebo naopak niečo prikazuje. Teda od niečoho nás vedie preč a k niečomu nás zase privádza. Aj v dnešnom texte sme počuli, že sme vychovávaní k tomu, aby sme sa niečoho zriekli a naopak, aby sme na niečo očakávali. „...aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete,“(12. v.)

Žijeme podľa Božieho slova a do budúcnosti hľadáme s nádejou a očakávaním. Keby sme nemali nádej, potom by bolo jedno, ako tu na zemi žijeme. Už prví kresťania žili v nádeji, že Kristus príde čoskoro. No problém nastal, keď začali kresťania umierať a Kristus stále neprichádzal. Preto apoštol Pavol povzbudzoval veriacich, že ani smrť nemôže veriaceho oddeliť od Krista. Každý sa raz postaví pred Bohom.

V najstaršom novozákonnom spise, v 1. liste apoštola Pavla do Tesaloník, je napísané: „Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým: my, ktorí zostaneme nažive až do Pánovho príchodu, nepredídeme tých, čo umreli, lebo keď (zaznie) povel a hlas archanjela a Božia trúba, sám Pán zostúpi z neba, a najprv vstanú tí, čo umreli v Kristovi,

potom my, ktorí zostaneme nažive, budeme spolu s nimi uchvátení v oblakoch do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak budeme stále s Pánom.“(4, 15-17) Ježiš neprišiel len raz, ale je s nami stále a pri Jeho druhom príchode to spozná každý.

Bratia a sestry, Božia milosť sa zjavila v Ježišovi Kristovi. O túto milosť nás nikto a nič pripraviť nemôže. Zároveň ani my nemáme nikomu brániť, aby načerpal z prameňa Božej milosti. Božiu milosť si máme vážiť, a to obetavým a poslušným životom podľa Božieho slova. Božia výchova je prejav Božieho záujmu a lásky. Božiu milosť nemáme len počas Vianoc. Každý deň nasledujme Ježiša, ktorý prišiel, aby nás zachránil!

Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Kolosenským v 2. k.: „Preto, ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žite, zakorenení a budovaní v ňom i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v dobrotách. Hľadajte, aby vás niekto nestrhol mudráctvom a prázdny mánením podľa ľudského podania, podľa živlov sveta, a nie podľa Krista, lebo v ňom prebýva všetka plnosť božskosti telesne, a aj vy prišli ste k dokonalosti v ňom, ktorý je hlavou každého kniežatstva a moci.“ Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami.

Amen

Zuzana Janošová

Prišiel si na svet v chudobe
do malej maštale,
svedkami Tvojho príchodu
bolo stádočko malé.

Prví o Tebe počuli
pastieri na poli,
ktorým anjel Tvoj oznámil,
že si sa narodil.

Všetci stáli preľaknutí,
čo sa to vlastne deje,
ktože sa to dnes narodil?
Chválospev Mu zneje.

NARODENIE PÁNA

„Nebojte sa,“ anjel vraví,
ja radosť nesiem vám,
narodil sa vám Spasiteľ,
ktorý je Kristus Pán.

„Sláva na výsostiach Bohu,“
spievalo vojsko nebeské
a na zemi pokoj ľuďom
dobrej vôle buďte.

Aj pre nás táto zvesť platí,
preto sa radujme,
Spasiteľ sa nám narodil
srdcia Mu otvorme.

VIEME ČAKAŤ?

Veronika Savková

PREČO SI SKLŮČENÁ, MOJA DUŠA, PREČO SA ZNEPOKOJUJEŠ? ČAKAJ NA BOHA, EŠTE MU BUDEM ĎAKOVAŤ, SVOJMU SPASITEĽOVI, SVOJMU BOHU.

(Ž 42,6)

Advent a čakanie spolu neodmysliteľne súvisia. Kresťania sa aktívne pripravujú na príchod Mesiáša, nielen na ten druhý - nenaplnený, ale spomínajú aj na ten prvý, najmä s deťmi na detskej besiedke v príbehu, ako sa malý Ježiško narodil v Betleheme. Očakávame príchod najkrajších sviatkov v roku – Vianoc, deti sú nedočkavé kvôli darčekom, niektorí pracujúci čakajú aj štedré decembrové odmeny a žiaci sa nevedia dočkať vianočných prázdnin... Každý na niečo čaká. Vždy si nájdeme dôvod. Len stále ten nesprávny...

V spojitosti s čakaním mi napadajú tri veci.

Prvá – „čakať dieťa“. Myslím na Máriu, ktorá ako budúca matka čakala výnimočné a dokonalé dieťa. Ten celý proces je sám o sebe zázračný a ja som sa zamyslela, ako často používame toto spojenie „čakať“ a jeho hlbší význam si možno ani neuvedomujeme. Áno, čakať dieťa znamená, že čoskoro sa narodí nový človečik. Ale prečo nepoužívame iné spojenie na označenie tehotenstva? Sú budúci rodičia trpezliví a skutočne len čakajú? Už v 10. týždni tehotenstva sa snažia zistiť pohlavie a vidieť čo najskôr tváričku na 3D ultrazvuku. Slovo „čakať“ vyjadruje akýsi časový aspekt plný očakávania, nádeje a príprav, kedy sa splní niečo významné a veľkolepé. A či ide o narodenie „obyčajného človeka“ alebo malého Ježiška, je to nádherné spojenie slov. Toto očakávanie je krásne a magické.

Druhá vec, ktorá mi napadá v spojení s čakaním je príbeh izraelského ľudu. „*Izrael, čakaj Hospodina, lebo od Hospodina je milosť a od Neho je plné vykúpenie.*“ Žalm 130,7 Veď izraelský ľud čakal na vyslobodenie z egyptského zajatia neuveriteľných a dlhých 430 rokov. Kde bola v tom čase ich trpezlivosť a dôvera, ktoré sa museli dediť doslova z generácie na generáciu? Toto obdobie čakania určite symbolizuje dlhú a ťažkú fázu útlaku, otroctva, kým neprišiel Bohom poslaný Mojžiš a nestala sa séria výnimočných udalostí. Oplatilo sa počkať. Aj keď to trvalo stovky rokov.

Dnes žijeme veľmi rýchlu dobu. Všetko chceme hneď! Vybaviť lekára, byť zdravý, mať opravené veci z opravovne, rýchlo sa najesť v bufetoch a reštauráciách, mať pokoj, rýchlo nakúpiť, ešte rýchlejšie sa presúvať po krajine, vedieť odpovede na rôzne otázky cez umelú inteligenciu – hneď, hneď, hneď.

Dokonca sa s týmto adventným obdobím spája aj tretia vec, ktorú chcem len okrajovo načrtnúť - vedieť hneď. Kedysi naši predkovia nemali sociálne siete ani umelú inteligenciu, ale keď hneď chceli slobodné dievčatá vedieť, či sa budúci rok vydajú a z ktorého konca dediny budú mať manželov, od Ondreja do Troch kráľov „čarovali“ cez tzv. stridžie dni. Niektoré zvyky a tradície už zanikli (a pripomínajú nám ich už len folklórne súbory), niektoré však, bohužiaľ, zostali. Súvisí to s vnútorným nastavením „nemám čas čakať, potrebujem to hneď“. Bolí ma hlava? Tak určite mám tzv. „z očí / zočí“ a hneď si musím „hodiť uhlíky“. Nechcem, aby ma niekto uriekol? Tak si obrátim naopak bielizeň. A pre istotu ešte pripneme bábätku na ruku alebo nohu červenú šnúrukú...

Nebudem hlbšie analyzovať tieto praktiky, ale musím poznamenať, že toto je hra s nečistými silami. Veriaci človek sa má spoliehať na pomoc a lásku od Boha skrze modlitby a pôst, aj keby to malo trvať nekonečných 430 rokov.

Vieme čakať? Asi nevieme. Ja sama sa prvá hlásim, že mi chýba obrovská dávka trpezlivosti a určite potrebujem aj viac dôvery. Veľakrát si uvedomujem, že sa k Bohu správam ako k automatu, do ktorého hodíte mincu a hneď z neho vypadne to, čo chcete a potrebujete. Myslím si, že párkrát sa pomodlím, ale musím mať problém vyriešený do dvoch dní, lebo inak to a ono... a už s ním vyjednávam. A potom sa mu ospravedlňujem. Lebo viem, že takto to nefunguje.

Musím sa učiť čakať.

Advent je naozaj čas čakania, budovania trpezlivosti, lásky a dôvery. A keď sa tento čas naplní, či pôjde o 9 mesiacov alebo 430 rokov, na konci tohto čakania sa budú diať úžasné, gigantické a nepredstaviteľné veci.

„*Buďte podobní ľuďom, ktorí čakajú na svojho pána, keď sa vrátí zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope.*“ (Lukáš 12, 36) *Lebo „nebudú zahanbení ani tí, čo čakajú na teba. Zahanbení budú tí, čo sa pre nič za nič dopúšťajú nevery.“* (Žalm 25,3).

Juraj Valuška

VIANOČNÁ KÁZEŇ

**ALE ON, PLNÝ DUCHA SVÄTÉHO,
VZHLIADOL K NEBESÁM, VIDEL SLÁVU BOŽIU
A JEŽIŠA STÁŤ NA PRAVICI BOŽEJ, I RIEKOL:
AJHĽA, VIDÍM NEBESÁ OTVORENÉ
A SYNA ČLOVEKA STÁŤ NA PRAVICI BOŽEJ.**

(SK 7,55-56)

Milí bratia a sestry v Pánu! Svätíme Vianoce, sviatky lásky, radosti a pokoja. Z nebeských výšin znie spev nebeského rytierstva: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“ To všetko, čo sa stalo na Vianoce a čo je nám každoročne o Vianociach znovu zvestované, nás uvádza do zvláštnej atmosféry, ktorá bez rozdielu na to, aký človek má vzťah k Vianociam, robí ho v tento čas lepším, láskavejším. Zaiste našim zbožným priateľom je, aby tak bolo nielen o Vianociach, ale po celý rok, po celý čas, aby zaniklo všetko nepriateľstvo na svete a v plnej miere sa naplnilo to, čo anjel na betlehenských poliach zvestoval nielen pastierom, ale všetkému ľudu. Zvestovanie bolo celému ľudskému pokoleniu, aby všade nastalo zmierenie, pokoj a radosť. Však toto je odkaz Vianoc, dar nebies daný v Betlehemskej dieťaťi.

Je zvláštne a pre mnohých možno aj nepochopiteľné, prečo cirkev bezprostredne po radosnej zvesti o narodení Božieho Syna, Spasiteľa sveta, ktorý hriechom ľuďstvu priniesol zmierenie s Bohom a vydobyl spasenie, druhý vianočný sviatok zasvätila pamiatke mučeníka kresťanskej cirkvi Štefana. Prečo bolo treba narušiť radosné vianočné ovzdušie smutnou spomienkou na tak tragickú udalosť? Keď sa však hlbšie zamyslíme nad zvestou vianočného evanjelia, vidíme, že ono má nielen svoju radosnú stránku, ale aj smutnú, ťažko žalujúcu na ľudskú tvrdosť a bezcitnosť. Ježiš prišiel na svet ako Spasiteľ sveta a svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel a jeho vlastní Ho neprijali. Namiesto ľudského obydľia Mu prichystali miesto v biednej maštali. Dielo spásy, ktoré v Pánu Ježiši Kristu prišlo na svet a ktoré je zvestované o Vianociach, nezaobišlo sa bez utrpenia, ba ani smrti. Pán Ježiš na to upozorňoval svojich od začiatku: „Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa skôr nenávidel ako vás.“ Vedel dobre, že nielen On sám, ale aj Jeho verní budú musieť mnoho vytrpieť pre Neho. Zaiste to mala na mysli aj kresťanská cirkev, keď popri sviatku narodenia Pána Ježiša Krista zasvätila pamiatku prvého mučeníka kresťanskej cirkvi, Štefana.

Diakon Štefan bol veľkým svedkom Pána Ježiša Krista. Vo svojom vyznaní a hrdinskom boji proti fanatickej židovskej zaslepenosti postavil žiarivý príklad viery a vernosti a to v živote aj zomieraní. Všetky svoje sily a schopnosti venoval šíreniu a obrane Božej pravdy. Kázal bez bázne a bez ohľadu na svoj prospech. Keď za svoju smelosť a nebojnosť sa dostal pred židovský súd, svojim žalobcom vmietol do tváre ich pohlúpenie: „Vy tvrdošíjni a neobrezaného srdca a uší, vy sa vždy protivíte Duchu svätému; ako vaši otcovia, tak aj vy.“ Jeho svedectvo viery v Pána Ježiša Krista je jasné a nezlomné. Jeho priamy útok prenasledovateľov natoľko rozžúrilo, že škriepali zubami na neho a vyviedli ho von za mesto a ukameňovali ho bez toho, že by si vyžiadali od prokurátora povolenie k vykonaniu rozsudku smrti.

Štefan sa proti nespravodlivému rozsudku nebúril, prijal ho ako Božie určenie na to, aby svojou mučeníckou smrťou dokázal, že evanjelium Ježiša Krista je tak nesmierne cenné, že hodno pre neho trpieť i zomrieť. Plný Ducha svätého sa obrátil svojim pohľadom k nebesiam a zvestoval slávu Božiu i slávu Ježiša Krista vyznávajúc: „Ajhľa vidím nebesá otvorené a Syna človeka stáť na pravici Božej.“ Štefan duchovným zrakom videl to, čo zostalo skryté jeho sudcom. Videl slávu Toho, ktorého židovská rada odsúdila ako rúhača a dala Ho ukrižovať. Svojim životom i svojou smrťou vydal mocné svedectvo o tom, že Kristovo dielo a Jeho zásluha o zmierenie človeka s Bohom ľudským zásahom zničené nebolo, že Ježišovo víťazstvo i jeho vláda sú večné.

Príbeh mučeníka Štefana je pre nás poučný. Ukazuje nám na rozdiely medzi ľuďmi a ich jednaním, ktorí stoja pod mocou Ducha svätého, a ktorí Ducha svätého nemajú. Mučeník Štefan, naplnený Duchom svätým dokázal nielen silu svojej viery, v ktorej sa obetoval pre svojho Pána, ale aj veľkosť svojej lásky, v ktorej prosil za svojich vrahov: „Pane, nepočítaj im tento hriech!“

Tak zostáva pre nás vzorom, ako aj my máme svedčiť o Ježišovi Kristovi prišlom na svet ku spaseniu a to nielen slovom, ale aj životom. Však Ježišovo, že budete mi svedkami až do posledných končín zeme, platilo nielen pre učeníkov, nielen pre Štefana, ale platí aj pre nás. Nečakajme, že nám za to bude svet vďačný. My však ako Štefan, vidíme nebesá otvorené Božou láskou a vydobyté Kristovou obeťou, ktoré už nebude môcť nikto a nič zatvoriť.

Vianočná radosť bude pre nás trvalou radosťou len vtedy, ak v našich srdciach nájde táto istota viery trvalé miesto. Kristus prišiel na svet a obetoval sa za nás. Buďme aj my hotoví obetovať sa pre Neho, lebo len On nás môže zachrániť, spasíť a zachovať pre svoje slávne kráľovstvo.

Amen.

Modlitba

Milostivý a láskavý Bože a Otče náš nebeský, zvelebujeme Tvoje sväté meno pri narodení Tvojho svätého Syna a nášho Spasiteľa Pána Ježiša Krista, že si Ho v plnosti času poslal na tento svet, aby hľadal a spasil, čo bolo zahynulo. Daj nám zo svojej milosti, aby sme tomu porozumeli a vo viere prijali. S ľútosťou však musíme priznať, že mnohokrát neprijímame Tvoje svedectvá tak, ako by sme ich mali prijať. Prosíme, Ty sám nás veď mocou daru Ducha svätého k tomu, aby sme Ti zostali verní. Daj, nech vždy stojíme medzi Tvojimi vernými svedkami, ktorí za každej okolnosti vydávajú svedectvo o Tvojej láske, moci a víťazstve Tvojej pravdy. Vieme, že to nie je ľahká cesta, ale slávna, lebo keď s Kristom trpíme, s Ním aj zvíťazíme a oslávení budeme. Však nijaké časné utrpenie sa nemôže vyrovnáť sláve, ktorá sa má zjaviť na Tvojich verných. Amen.

Ľubica Halášová

MUZIKÁL MOJŽIŠ

NOVÁ SCÉNA BRATISLAVA. PRÍPRAVA TRVALA TAKMER 2 ROKY. MUZIKÁL JE O NÁDEJI, VIERE A LÁSKE.

A aký bol zámer? Máme sa zamyslieť nad svojím životom. Režisér Patrik Vyskočil vyjadril hlavnú myšlienku: „Aj napriek rozdielom nájdime kompromis, odpúšťajme a začnime veriť!“ Muzikál bol vytvorený na základe Biblie, ktorá opisuje Mojžišov príbeh. Viete ako to dielo vlastne vzniklo a prečo? Režisér začal premýšľať o jeho vzniku práve v čase začiatku ruskej invázie na Ukrajinu, kedy začali prúdiť húfy ľudí, hľadajúci útočisko.

Prvé jeho stretnutie s Mojžišom bolo už v škole na hodine náboženstva. Muzikál postavil na osobe Mojžiša, pretože hľadal silný príbeh, hľadanie viery, nádeje aj odpustenia, čo v súčasnosti tak veľmi chýba. Vznikol moderný muzikál, ktorý spracoval tému pred 3 tisícročiami, ale je atraktívna aj dnes. Mojžiš je vykreslený ako horkokrvný, spravodlivý, inteligentný, milujúci a veriaci v Boha. Zahrať Mojžiša bola výzva aj česť. Každý divák sa môže sám nájsť v príbehu o Mojžišovi. Aj my sa môžeme v živote vzoprieť potupe, bolesti, hlúposti alebo nepravosti. Môžeme mať silu odpúšťať a nestrácať nádej.

Herci, ktorí tento muzikál hrajú, majú pečať chladu, slobody, ale hlavne veľkej nádeje. Pretože ľudia sa nemenia. Aj dnes prežívame lásku, radosť smútok, strach. Hľadáme svoje korene pre lepší aj krajší život. Tí, ktorí na predstavení už boli, hovoria: „Nádherne to bolo“. Premiéra sa konala 25.10.2024 a do konca roka 2024 sú už všetky predstavenia vypredané. Muzikál Mojžiš je moderný muzikál. Má odovzdať odkaz svetú: viera, nádej, láska. Tak dôležité dnes pre každého. Téma Mojžiš je vždy na spracovanie, či už filmové alebo divadelné, látkou na megaprojekt. V čom sú iní herci, ktorí hrajú, ako ľudia dnes?

Príbeh je postavený na 2 nevlastných bratoch, ktorí spolu vyrastali v paláci faraóna. Osud im ale nadelil každému inú cestu. Jeden sa stal faraónom s absolútnu mocou a druhý prorokom, ktorému Boh určil úlohu vodcu Izraelského národa, ktorého mal previesť do Kanaánu, zasľúbenej zeme. Moc a sloboda sa tiahnu celým príbehom. V muzikáli sa odvíja zoznam vojnových konfliktov posledné desaťročia až dodnes. A aký bol vlastne Mojžiš?

ZAMYSLENIE

Mojžiš vyrastal v dome faraóna, egyptského vládcu. Stal sa učeným a slávnym mužom. Mojžiš vedel, že nie je Egypt'an, ale že jeho rodičia sú Izraelskí otroci Jedného dňa sa šiel pozrieť ako sa darí jeho ľudu. Izraelci boli otroci a pracovali na poli. Keď videl ako Egypt'an bije Izraelského otroka, udrel Egypt'ana tak, že zomrel. Potom ukryl jeho telo v piesku. Ďalší deň sa šiel znova pozrieť na svoj ľud, myslel ako im môže pomôcť aby neboli otrokmi.

Videl ako sa spolu bijú dvaja Izraelčania. Pýtal sa: „Prečo biješ svojho brata?“ Ten mu odpovedal: „Kto ťa urobil našim vládarom a sudcom? Chceš ma tiež zabiť ako si zabil Egypt'ana?“ Mojžiš dostal strach. Vedel, že už vyšlo najavo čo urobil. Dokonca sa o tom dozvedel faraón a poslal mužov, aby ho zabili. Vtedy Mojžiš utiekol.

Keď opustil Egypt, odišiel ďaleko. Tam sa zoznámil s Jetrovou rodinou a oženil sa s jeho dcérou. Stal sa pastierom a pásol ovce 40 rokov. Jedného dňa keď pásol ovce stalo sa niečo úžasné. Zmenilo to celý jeho život. Mojžiš zbadal ker, ktorý horel, ale nezhorel. To je čudné pomyslel si, to musím vidieť zblízka. Zrazu počul hlas, ktorý hovoril: „Už sa viac nepribližuj, vyzuj si sandále, lebo zem na ktorej stojíš je svätá“. Bol to Boh a Mojžiš si zakryl tvár. Potom Boh povedal: „Videl som ako trpí môj ľud, preto ho vyslobodím a teba pošlem, aby si vyviedol môj ľud z Egypta.“ Ale Mojžiš povedal: „Ja predsa nie som ničím, ako to dokážem? Keď sa ma opýtajú, kto ťa poslal, čo im odpoviem?“ Povieš im: „Boh Izákov, Jákobov a Abrahámov ma poslať k Vám.“ „Ale čo ak mi nebudú veriť?“ Boh povedal: „Čo máš vo svojej ruke?“ „Palicu,“ odpovedal Mojžiš. „Hod' ju na zem,“ povedal Boh. Keď to Mojžiš urobil, z palice sa stal had. Ukázal mu ešte ďalšie zázraky. Nakoniec mu povedal: „Keď urobíš zázraky, uveria ti.“ Mojžiš sa tak vybral na cestu.

Keď ukázal zázraky Izraelcom, uverili že Boh je s nimi. Spolu s bratom odišli za faraónom, ktorý však ľud nechcel prepustiť za žiadnych okolností. Mojžiš musel vykonať zázraky. Ale faraón ani tak neustúpil a ľud neprepustil. Prišiel čas, že Boh dal faraónovi ponaučenie. Uviedol na Egypt 10 veľkých rán. Egypt'ania a faraón boli preľaknutí

a po týchto ranách nakoniec ľud prepustil. Mojžiš tak vyviedol svoj ľud z otroctva. Mojžiš bol v podstate obyčajný človek. Boh ho však použil mocným spôsobom. Zažil veľké problémy, s ktorými sa stretávame aj my dnes a on ich úspešne prekonával. A ako sa mu to vlastne podarilo?

Jednoducho vierou. Svojím životom dal jasne najavo, že verí tomu, čo mu Boh povie. Keď išiel cez Červené more, čo povedal? „Nebojte sa, stojte pevne a záchrana príde od Boha.“ Len vierou prešli. A aký odkaz je to pre nás dnes? Neopustí nás. Zachráni nás. Boh je vždy s nami kamkoľvek pôjdeme.

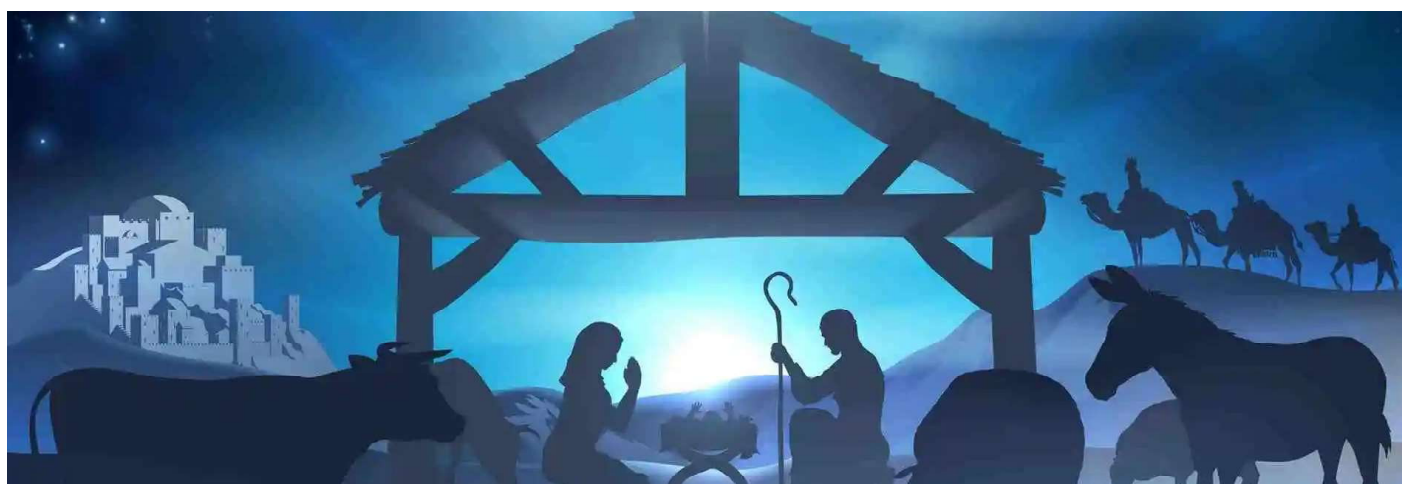
A podarilo sa mu to pokorou. Mojžiš nedovolil, aby mu moc, ktorú mal, stúpila do hlavy, nebol namyslený, ani pyšný. Stále sa spoliehal na Boha. Nikdy nemáme dopustiť, aby autorita, ktorú získame, spôsobila to, že si o sebe budeme namýšľať veľa, že sme niečo viac. Dôverujme Bohu, vždy a všade.

A nakoniec to bola láska. A ako ju prejavil Mojžiš? On sa stal kandidátom na faraónsky trón, ale pritom nikdy nezabudol na svoj ľud. Mojžiš zachovával Božie prikázania a mal lásku k ľuďom. S radosťou ich vypočul, ich problémy, našiel si na nich čas a modlil sa za nich. Prechovávajme lásku k Bohu aj k ľuďom. Venujme pozornosť rodičom, deťom, súrodcom či priateľom.

A nakoniec Boh mal s Mojžišom plány, ktorého súčasťou bolo to, že sa neutopil ako dieťa, mal kráľovský domov, získal vzdelanie, napokon vyviedol svoj ľud, ktorí tak miloval. Ale keď zabil Egypt'ana, zaplatil za to a žije v exile 40 rokov. Dobrá správa pre teba aj pre mňa je, že Boh môže použiť ľudí, ktorí vykonali aj zlé veci. Neznamená to, že bolo správne niekoho zabiť, ale že Božie plány sú väčšie ako naše chyby.

Nech aj nám dnes nechýba ODVAHA, VIERA, LÁSKA.

A tento príbeh je viac ako skutočný, oživa čím ďalej tým viac a určite o to viac vo vianočnom čase, bude žiariť v každom jednom srdci, môže ho naplniť láskou, nádejou.

Pieseň je z muzikálu Mojžiš, ktorý, ako táto pieseň, chytí za srdce.

Pane neviem kde si,
ja netuším kto si,
rozlieva sa vo mne nekonečná púšť.
Zmysel márne hľadám, sníval som, či som bdel?
Viac nepočujem slová,
čo jej plynú z úst.

Chcel som vzývať život, slobodu aj lásku,
vôkol seba vidím len smrť a nenávisť.
Do temnoty volám,
takto si to myslel,
toto je tá cesta po ktorej mám ísť?

Z posledných síl na nebesia volám, mám v sebe svetlo,
a či splývam s tmou,
veria mi tí, čo zrádzam ich sám,
ja vieru už nemám, do pekla s tým.

Toto si chcel Pane, toto si mal v pláne?
znášať všetky hrôzy, a sám aj platím za ne,
kde sa teraz skrývaš, keď ťa márne hľadám,
pridávaš svoj útek, všetkým mojím zradám,
kde sa teraz skrývaš, bez teba už nie som, do ničoty padám.

Z posledných síl na nebesia volám, mám v sebe svetlo,
a či splývam s tmou,
veria mi tí, čo zachrániť mám,
ja vieru v sebe mám,
viem si so mnou,
cestou svetla kráčam, kým vieru MÁM...!

Zuzana Janošová

Verím, že to nie je prvá otázka pre Teba,
život prináša problémy, kde rozmýšľať treba.
Najčastejšie si ju kladú ľudia práve vtedy,
keď sa vzdialujú od Boha a sú hladní, smädní.

Dušu majú ubolenú, beznádej tam vládne,
i posledná kvapka sily veľmi dobre padne.
Čo má robiť človek vtedy, keď je duša prázdna?
Hľadať treba východisko – to je cesta šťastná.

Východisko nájdeš vtedy, keď na Pána voláš.
On nikoho neodmietne, aj ty to sám poznáš.
Padni pred ním na kolena, volaj úpenlivo,
On pokoru tvoju vidí, príde veľmi rýchlo.

ČO MÁM ROBIŤ PANE?

Je to veľká milosť Jeho, ktorá ešte trvá,
modlitbou núdzu rozženieš, dvere sa otvoria.
Nepremeškajme tento čas, každého Pán volá,
otvorme Mu svoje srdcia, nech dielo dokoná.

I my všetci v úprimnosti na Pána volajme,
Jeho ponúkanú pomoc s láskou prijímajme.
Ten dar neba v Ježišovi mám na zem zoslaný,
zachraňuje duše ľudí, čo naňho volali.

Volajme na Pána v núdzi, všetko Mu povedzme.
To je tá najlepšia rada, čo k Pánovi dovedie.
Je tu len jediná cesta pre našu záchranu,
preto s vďakou a radosťou volaj k svojmu Pánu.

Odpoveďou na otázku: „Čo mám robiť, Pane,“
zostáva ti len modlitba, úprimné pokánie.
To je ten liek pre každého, kto v Boha uveril,
a ktorému sám Pán Ježiš celý život zmenil.

KALVÍNČEK

NARODENIE JEŽIŠA

Tesár Jozef bol dobrý muž. Miloval Máriu, ale ona čakala bábätko, ktoré nebolo jeho, ešte totiž nemali svadbu. Už si o tom aj začali ľudia hovoriť medzi sebou. Jozef nemal inú možnosť, chcel ju uchrániť pred klebetami, musel v tichosti zrušiť zasnúbenie s Máriou. Keď sa rozhodol, ako to urobí, sníval sa mu sen, v ktorom k nemu prehovoril anjel, Boží posol a povedal mu, aby nerušil svoje zasnúbenie s Máriou, pretože ona neurobila nič zlé. Anjel povedal Jozefovi, že Boh si ju vybral, aby sa stala matkou jeho Syna, zaslúbeného kráľa. Dostane meno Ježiš (Spasiteľ), pretože on zachráni svoj ľud z jeho hriechov.

Keď sa Jozef zobudil, cítil, akoby mu spadol veľký kameň zo srdca. Už mu ani nevadili tie reči od druhých ľudí. Rozhodol sa, že si vezme Máriu za ženu a bude sa starať o ňu a o jej dieťa.

V tom čase vydal rímsky cisár Augustus príkaz, že sa v cisárstve musí spočítať obyvateľstvo, to znamenalo, že každý, kto žil v rímskej ríši sa musí dať zapísať do mesta, z ktorého pochádzala jeho rodina. Augustus chcel mať istotu, že budú všetci zapásaní a že budú všetci platiť dane. Jozefova rodina pochádzala z rodu kráľa Dávida, preto sa musel vydať do mesta Betlehém, kde sa narodil Dávid. Musel so sebou vziať aj tehotnú Máriu, ktorej sa každý deň mohlo narodiť bábätko. Bola to dlhá cesta, ktorá bola náročná hlavne pre Máriu.

Mária bola veľmi unavená, keď konečne dorazili do Betlehéma. Betlehemske ulice boli preľudnené a všetky

hostince a ubytovne boli už plné. Jozef s Máriou mali problém nájsť miesto na spanie. Hostinskému bolo Márie ľúto, ale jediné miesto, ktoré mu ešte zostalo voľné, bola maštaľ. Bola špinavá a bolo tam cítiť zvieratá, ktoré tam boli. Ale aspoň si tu mohla Mária oddýchnuť.

V tú noc sa Márii narodilo dieťa. Bol to syn. Zabalila ho do teplého oblečenia, ktoré mala pre neho pripravené a položila ho do jasiel, kde sa kŕmili zvieratá.

Na kopcoch okolo mesta strážili pastieri svoje stáda. Noc bola temná, všade bolo úplné ticho. Náhle pastieri uvideli žiaru, bola veľmi jasná a oslnivá, až si museli zakryť oči. Z tej žiary prichádzal hlas anjela, ktorý povedal, aby sa nebáli, že im prináša radostnú novinu. Že dnes v noci sa narodil Spasiteľ v meste Betlehéme a dieťaťko nájdu uložené v jasiach.

Pastieri hneď uvideli veľký zástup anjelov spievajúcich chválu Bohu. Keď anjeli odišli a nebo prestalo žiariť, začali si o tom pastieri hovoriť medzi sebou. Dohodli sa, že musia odísť do Betlehema a pozrieť sa, čo sa tam stalo. Postarali sa o svoje ovce a rýchlo sa vydali do mesta. Tam našli Máriu a Jozefa a novonarodené dieťaťko, ktoré ležalo v jasiach. A pochopili, že to, čo im anjeli povedali, je pravda.

Márii a Jozefovi povedali všetko, čo sa im prihodilo. Potom sa vrátili ku svojmu stádu a povedali o dieťaťu a anjelskej zvesti každému, koho stretli. Keď šli, spievali a chválili Boha za všetko, čo videli. Bola to noc, na ktorú nikdy v živote nezabudnú.

VIETE...

1. Ako sa volala Ježišova matka?
2. Ako sa volal kráľ, z ktorého rodu pochádzal Jozef?
3. Aké povolanie mal Jozef?
4. Kto sa Jozefovi zjavil, keď chcel zrušiť svoje zasnúbenie?
5. V ktorom meste sa Ježiš narodil?
6. V akom dome sa Ježiš narodil?
7. Do čoho položili novonarodeného Ježiša?
8. Ako sa volal rímsky cisár, ktorý prikázal sčítanie ľuďí?
9. Komu sa zjavil anjel a povedal im o narodenom Ježišovi?
10. Koľko mudrcov sa prišlo pokloniť Ježišovi?

VYHODNOTENIE

Odpovede: Všetkých: 56, Úplných: 36

Výhercovia:

Pavol Kačkoš
Tomáš Bajko
Sofia Réveszová

